

இரா. முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் குலக்குறியம்

R. Murugavel's novel Punaipaavai: Kulakuriyam

பாலசுப்பிரமணியன். ர, கோமதி. ப,

தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு

Balasubramanian.R, Gomathi.P,

Tamil Department, Nanda College of Arts and Science, Perundurai, Erode

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-1565-3984>

DOI: [10.5281/zenodo.16789614](https://doi.org/10.5281/zenodo.16789614)

Abstract

In the Sangam period society, the five land-based lifestyles identified the themes of the five regions. These themes have become established as the tribal symbols of those people. In this, all the themes except God point to the object. They had a materialistic mindset. The advent of religions moved the tribal symbols that had a materialistic basis into the ideological mindset. In it, people who had a tribal lifestyle were forced to become caste groups and identify themselves as superior and inferior instead of distinguishing themselves from others. On this basis, this article is a way of examining the tribal symbols of the tribal people seen in the fictional novel by I. Murugavel.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலச் சமூகத்தில் திணை அடிப்படையிலான வாழ்வியல் முறையில் ஐந்நிலப்பரப்பிற்கு உரிய கருப்பொருட்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கருப்பொருட்கள் அந்த மக்களின் குலக்குறிகளாக நிலைபெற்று வந்துள்ளது. இதில் தெய்வம் தவிர மற்ற கருப்பொருட்கள் அனைத்தும் பொருளை சுட்டிநிற்கின்றன. அவை பொருள்முதல்வாத சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தன. சமயங்களின் வருகை பொருள்முதல்வாத அடிப்படையைக் கொண்டிருந்த குலக்குறியங்களை கருத்துமுதல்வாத சிந்தனைத்தளத்திற்குள் நகர்த்தியது. அதில் இனக்குழு வாழ்வியலைக் கொண்டிருந்த மக்கள் சாதியக் குழுக்களாக மாறி தங்களை மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் கொள்வதை விடுத்து உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்த அடிப்படையில் இரா. முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் காணலாகும் பழங்குடி மக்களின் குலக்குறியங்கள் குறித்து ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Key words: குலக்குறியம், புனைப்பாவை, ஜார்ஜ் தாம்சன், சமூகம், இனக்குழு

முன்னுரை

மனித சமூகத்தின் பன்னெடுங்கால வாழ்வை, உற்பத்தி முறைகளின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாகக் கொண்டு, சமூக வாழ்வியலை கண்டடைவதில் பொருள் முதல்வாத கண்ணோட்டம் தற்காலத்தில் சிறப்பாக பயன்படுகிறது. தற்போதைய நவீன ஆய்வு முறைகளான

மானுடவியல், தொல்லியல் போன்றவற்றை பயன்படுத்தி பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் தொல்கால வாழ்வியலின் நுட்பமான சமூக மாற்றங்கள் கண்டறியப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய அளவில் தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்தியாய வேத நூல்களை பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து இந்தியப் பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தின் கூறுகளில் முக்கியமான ஒன்றாக குலக்குறியத்தை வேத நூல்கள், உபநிடதங்கள் வழி விளக்குவதோடு அவற்றை எதார்த்த வாழ்வியலோடு பொருத்திக்காட்டி உள்ளார். அவ்வகையில் இரா.முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் குலக்குறியம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

பழங்குடி சமூக வாழ்வும் வளர்ச்சியும்

பல்வேறு உயிரினங்களைப் போலவே மனித சமூகத்தின் தொடக்கமும் உயிரியல் ரீதியிலான ஒரு விலங்காக இருந்ததுடன் தொல்கால மனித சமூக உருவாக்கம் என்பது பழங்குடி இனக்குழு சமூக வாழ்விலிருந்து தொடங்குவதாகவே மானிடவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இதனை, “மனித சமூகத்தின் உருவாக்கத்தில் மையக்கூறாக இருந்தது சிறு நாடோடி கூட்டமாகும். ஒரு சில எளிய கருவிகளை கையாள்வதும் நெருப்பை பயன்படுத்துவதும் மட்டுமே இவர்களை மனித குரங்கிலிருந்து வேறுபடுத்தின. மனித சமுதாயத்தின் மையக்கூறான இந்த நாடோடி கூட்டம் பிரிவுபடுவதன் மூலம் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது. முதலில் அது புறமண உறவு உடையதும் (exogamus) ஒன்றோடொன்று மண உறவு வைத்துக் கொண்டதுமான இரண்டு சம பாதிகளாக (moities) பிளவுண்டது. ஒரு சமபாதியைச் சார்ந்த ஆண்கள் மற்றொரு சமபாதியைச் சார்ந்த பெண்களை மணம் புரிந்தனர். பிறக்கும் குழந்தைகள் தாயின் சமபாதியைச் சார்ந்தவையாயின. பின்னர் அச்சமப்பாதிகள் பிளவுண்டு நான்கு குலங்கள் தோன்றின. இவ்வாறு இரண்டு சமபாதிகளும் நான்கு குலங்களும்மடங்கிய எளிய பழங்குடி கட்டமைப்பு (Tribal structure) தோன்றியது” (2014, ப. 84) என்று விளக்குகிறார் ஜார்ஜ் தாம்சன்.

பழங்குடி கட்டமைப்பில் உணவு சேகரித்தல் எனும் முதல்நிலை உற்பத்தி முறையே முதன்முதலில் இருந்தது. அதன்பின் வேட்டையாட கற்றுக்கொண்ட பின் மனித சமூக அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதனை, “ஈட்டி உருவாக்கப்பட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் வேட்டையாடுவதில் வளர்ச்சி ஏற்பட்ட போது தான் கடைசி பிரிவினையும் ஏற்பட்டது என்று கருதலாம். இதுதான் முதல் உழைப்பின் பிரிவினையாகும் (Division of labour) இது பால் (sex) அடிப்படையில் ஏற்பட்ட உழைப்பின் பிரிவினையாகும். ஆண்கள் வேட்டைக்குச் சென்றனர். ஆண்களைப் போல அலைந்து திரிய முடியாதவர்களான பெண்கள் தொடர்ந்து உணவு சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டனர்” (2014, ப. 15) என்கிறார் ஜார்ஜ் தாம்சன். இதற்கு மாறாக, பெண்களும் வேட்டைத் தொழிலில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்று மானுடவியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

வேட்டையாடுதல் எனும் உற்பத்தி முறை ஆநிரை வளர்த்தல் முறையும், பெண்கள் வேளாண்மை எனும் புதிய உற்பத்தி முறையையும் கண்டுபிடித்தார்கள். இவ்விரு உற்பத்தி முறைகளும் தாய்வழிச் சமூகத்தை தந்தை வழிச் சமூகமாக மாற்றம்கொள்ள வழிவகுத்தது. இவ்வகை மாற்றம் புதிய வகையான உடமை வர்க்கத்திற்கு அடிகோலுகிறது. இந்தச் சமூக உற்பத்தியில் குலக்குறியம் கருத்துமுதல்வாத அடிப்படைக்குள் ஊடுறுவத் தொடங்கியது.

குலக்குறியம்

பழங்குடி சமூக அமைப்பில் மனிதர்கள் இயற்கையோடு கொண்ட தொடர்பின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குழுவிற்குமான குலக்குறியமானது கட்டமைக்கப்பட்டது. இதனை, “குலக்குறியம்

என்பது மனித சமுதாயத்தின் தொடக்கக் கட்டங்களில் இருந்த ஆதி பழங்குடி மக்களுக்கே (Primitive tribe) உரிய கருத்து நிலையாகும் (Ideology)” (2014, ப. 24) என்று ஜார்ஜ் தாம்சன் குறிப்பிடுகிறார்.

குலக்குறியம் என்பது குழுவின் எதார்த்த வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய புறநிலையிலிருந்து அகநிலை ஆக்கப்பட்டதுடன் நடைமுறையில் பிரதிபலிப்பதாக மாற்றப்பட்ட முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும். இதனை, “குறிப்பிட்ட சில இனத்தவர்கள் தங்களுக்கான சில குலக்குறி அடையாளங்களாக பூ மற்றும் விலங்கு, மரம், மீன் வகையானவற்றை கொள்கின்றனர். இதற்கு ஒரு கற்பனை நிறைந்த கதையும் கற்பித்துக் கொள்கின்றனர். இந்த கதைகள் சில எதார்த்தங்களுடனும் நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்குடனும் குழுவினருக்கு நினைவுபடுத்தப்பட்டு கொண்டே இருக்கிறது. அவற்றை புனிதமாக கருதி அதற்கான நிகழ்வுகளையும் குழுவினர் சடங்கு நிறைவேற்றி வருவார்” (2018, ப. 67) என்று சி. இளங்கோ விளக்குகிறார். புனிதம் என்ற கற்பிதம் குலக்குறியத்திற்குள் நுழையும்போது அது உடைமை சித்தாந்தங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

பழங்குடி சமூகங்களில் ஒவ்வொன்றுக்குமான குலக்குறியம் என்பது புற உலகில் உள்ள எதார்த்த வாழ்வியலோடு தொடர்பு உடைய உணவு சேகரிப்பு உற்பத்தி முறையின் பிரதிபலிப்பு ஆகும். இதனை ஜார்ஜ் தாம்சன், “உணவு சேகரித்தல் முன்பு ஆண்கள், பெண்கள் அனைவருடைய வேலையாக இருந்தது. பல்வேறு விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் கூட்டுறவு அடிப்படையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு குலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட விலங்கிடத்திலும் அல்லது தாவர இனத்துடனும் தொடர்புடையிருந்தது. அந்த குறிப்பிட்ட விலங்கும் அல்லது தாவரமும் அக்குலத்தின் குலக்குறியாகியது (totem)” (2014, ப. 36) என்கிறார். இங்கு குலக்குறி என்பது பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மனித சமூகத்தின் தொடக்க காலகட்ட வாழ்வில் பெற்ற அறிவின் அடிப்படையில் உருவானது குலக்குறியமாகும். இது தன்னை, தன் குழுவை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் தொடர்புக் கருவியாகப் பயன்பட்டது. “காட்டுமிராண்டி வாழ்க்கையில் மனித அறிவு வளர்ச்சி பற்றாக்குறையினால் தாங்கள் சாப்பிடும் மிருகமாகவோ தாங்கள் மாறுவதாகவும் பிறக்கும் குழந்தைகள் அந்த மிருகங்களிருந்தே வடிவம் பெற்று வருவதாகவும் கருதுகிறார்களென்று ராபர்ட் பிரிஃபால்ட் கூறுவதாகவும், நாளடைவில் இந்த மிருகங்கள் அல்லது செடிகள் குறையக்குறைய அவற்றை சாப்பிடக்கூடாது என்னும் விலக்கு அல்லது தடை தோன்றுகிறது. இந்த குணமே இன்னும் வளர்ச்சி பெற்று குலக்குறியை கொல்வதோ, காயப்படுத்துவதோ கூடாதென்றும், இன்னும் ஒரு கட்டத்தில் பார்ப்பதே கூடாதென்றும் தடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் குலக்குறியே தங்கள் மூதாதை என்று பழங்குடி மக்கள் உறுதியாக கருதுவதாக கூறுகிறார்கள்” (2012, ப. 50) என்று மு. பாவாணன் - ஆ.பழனிப்பன் கூறுகின்றனர்.

பழங்குடி உற்பத்தி சார்ந்த ஷட்வே குலக்குறியமாதல்

குலக்குறியம் என்பது பழங்குடி கால உற்பத்தி முறையால் உருவான ஒன்றாகும். இனக்குழு காலத்தில் துவங்கி பேரரசுகள் நிலப்பிரபுக்கள் என மாறிய போதும் அடையாளப்படுத்தும் குறியீட்டு வடிவங்களாகவே குலக்குறியம் மாற்றம் பெறத் துவங்கியது. இதனை, “தொடக்கக் காலத்தில் குல குறியீடுகள் உணவு தேடும் மக்கள் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்தன. அதாவது வேட்டை சமூகத்தில் ஒவ்வொரு குலமும் ஒரு குறியீட்டினை கொண்டிருந்தது. அக்குறியீடுகள் பெரும்பாலும் வேட்டையின்போது அவர்கள் கிடைக்கும் விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களின் உருவங்களாக அமைந்திருந்தன. வேட்டை பொருட்கள் தவிர்த்து இயற்கை படைப்புகளும் தொல்குடியினரின் குறியீட்டு சின்னங்களாக அமையப் பெற்றன. சூரியன், சந்திரன், தாவரங்கள், ஆறுகள், நீர், நில வாழ்வன ஆகியவை குல குறிகளாக அரசு உருவாக்க காலத்தில் நாணயங்களிலும் செப்பேடுகளிலும்

கல்வெட்டுகளிலும் பொறிக்கப்பட்டன” (2020, ப. 10) என்கிறார் கோ. சசிகலா

குலக்குறியமானது மனித சமூகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழ்க்கை முறைகளில் நீங்காது இருந்து உள்ளது. குறிப்பாக இந்திய உபநிடதங்களில் ஒன்றான சாந்தோக்கிய உபநிடதம் பற்றிய ஆய்வில் நாய்கள் மந்திரம் உச்சரிப்பதாய் உட்கீதா பகுதியில் உள்ளது எனவும் கௌடில்யர் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் நாய்கள் என்று மக்களை குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதாகவும் அதே போன்றே மகாபாரதத்தில் எல்லா வகை மனிதர்களுக்கும் சேவல், யானை, முயல், ஆமை, பெண் பன்றி, மான், புலி, அன்னம், குதிரை, மீன் என பல விலங்குகள் குலக்குறியங்களாக வந்திருப்பதாக தேவி பிரசாத் சட்டோபோத்தியாயா விளக்குகிறார்.

அதே போன்றே இந்திய நிலமில்லாத இன்னொரு பகுதியில் குலக்குறியங்கள் இருப்பது குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு உள்ளதை, “அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த காட்டுமிராண்டிகளின் வாழ்க்கை ஆராய்ந்த மார்கன் பின்வருமாறு கூறுவதாகவும், அமெரிக்கா முழுவதிலும் பண்டையக்கால குலங்கள் அதாவது கணங்கள் தமது பெயரைச் சில மிருகங்கள் அல்லது உயிர் இல்லாத பொருட்களிலிருந்தே குடிக்கொண்டன. மனிதர்களிடமிருந்து தனது பெயரைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. சமூக வாழ்க்கையின் துவக்கத்தில் காலத்தில் குலங்களில் தனி மனித அடையாளம் மறைந்து விட்டது எனவும் இதன்படி குலங்கள் தமது பெயரை ஒரு மிருகம் அல்லது ஒரு செடியிலிருந்தே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டன. சான்றாக மார்கன் கூறுவது போல் செனீகா என்ற குலத்தில் 1) ஓநாய் 2) கரடி 3) ஆமை 4) பீவர் 5) மான் 6) ஸ்னைப் என்ற பறவை 7) ஹெரான் என்ற பறவை 8) பருந்து ஆகிய குலக்குறிகள் இருந்தன. அமெரிக்காவில் அஜிப்வா (Ojibwa) என்ற பழங்குடி மக்களின் மொழியிலிருந்து Totem என்ற சொல்லை மார்க்கம் எடுக்கிறார். totem என்ற சொல் அம்மொழியில் டோடைம் (Dodaim) என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது. எனவே ஓநாய் என்ற வடிவம் ஓநாய் குலத்தின் குலக்குறி ஆகும்” (2012, ப. 54) என்று மு.பாவாணன்- அ.பழனியப்பன் கூறுகின்றனர்.

பழங்குடி சமூகத்தின் உற்பத்தி முறைகளுக்கு ஏற்ப உருவான குலக்குறியமானது அந்த சமூக அமைப்பின் தேவையின் பொருட்டு பயன்பாட்டில் இருந்தவற்றினையே குலக்குறியாக கொண்டு மனித சமூகத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ளது.

குலக்குறியத்தின் தற்கால போக்கு

இனக்குழு சமூக அமைப்பு தேவையின் பொருட்டு அக்குழுவின் நடைமுறை பயன்பாட்டில் இருந்தவையாக உருவான குலக்குறியமானது தனித்தனிமனிதர்களாக பார்க்காமல் இனக் குழுவாக கணமாக தொகுத்துப் பார்க்கும் முறைமையை உருவாக்கியது. இதனை, “பொருட்களைத் தொகுத்து பார்க்கும் சிந்தனை முறைகளுக்கான ஒரு சட்டகத்தை (framework) குலக்குறி அடிப்படையில் அமைந்த குழுக்கள் வழங்கின. குலக்குறியம் எனும் சமூக வகைப்பாடு பொருட்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் சிந்தனை வகைப்பாடாக மாறியது” (2014, ப. 34) என்று ஜார்ஜ் தாம்சன் விளக்கமளிக்கிறார்.

இனக்குழு சமூக அமைப்பில் இருந்து உற்பத்தி முறைகளில் ஏற்பட்ட தாக்கத்தால் அடிமைச் சமூகம், நிலவுடைமைச் சமூகம், முதலாளித்துவ சமூகங்கள் என மானுட சமூகம் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளது. இந்தச் சமூக மாற்றங்களினால், பொருள்முதல் வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இனக்குழு சமூக அமைப்பில் நிலவிய குலக்குறியமானது சாதியம், மதம், குலம், கோத்திரமாக கருத்துமுதல்வாத அடையாளத்திற்குள் சிக்குண்டது.

உற்பத்தி முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப குலக்குறியமானது பல்வேறு மாற்றங்களை பெற்று தற்காலத்திலும் பின்தொடர்ந்து வருகிறது. இதை, “சாதிய அமைப்பு முறை

தமிழகத்தில் வளர்ச்சியடைந்த பிற்கால கட்டத்தில் தொல்குடிகள் தொழில் அடிப்படையில் சாதிய வகைப்பாட்டியல் கொண்டு வரப்பட்டனர். இவர்களது குலப் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக சாதியம் இயல்பாய் உள்வாங்கிக் கொண்டது” என்று சி. இளங்கோ எடுத்துரைக்கிறார்.

பழமையான உற்பத்தி முறையில் தேவையின் பொருட்டு உருவான குலக்குறியமானது தற்கால பண்பாட்டு, கலாச்சார வாழ்வியலில் தாக்கம் செலுத்துவதோடு தற்காலத்தில் உள்ள சமூகங்களுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டு சுவர்களாகவும் உள்ளது.

இரா. முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் பழங்குடியினரின் குலக்குறிகள் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பதையும், தொன்மை கால நீட்சி இதில் தொடர்ந்து வருவதும் பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் இன்றைய சமூகத்தில் சாதி என்பது குலக்குறியாக அடையாளப்படுத்தப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. இது கருத்துமுதல்வாத அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கிறது. பழங்குடி குலக்குறிகள் தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் குறிப்பானாக காணப்படுகிறது. ஆனால் சாதி என்ற குலக்குறியானது உயர்வு, தாழ்வு அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அதேபோல் குலக்குறியானது பொருளைக் குறிக்காமல் அது கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதனடிப்படையில் இரா. முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் குறிக்குறியம் அடையாளப்படுத்தப்படும் பாங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

இரா.முருகவேளின் புனைப்பாவை நாவலில் குலக்குறியம்

மனித சமூகம் குலக்குறியத்தை தமது வாழ்வியலில் பல்வேறு வகையில் பயன்படுத்தி வருகிறது. அவற்றுள் தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை உள்ளிட்ட பல்வேறு பாடல்களில் குலக்குறியங்கள் விலங்குகள், பறவைகள், பூக்கள், புலவர்களின் பெயர்கள் எனப் பல்வேறு முறைகளில் பயின்று வந்துள்ளது. அதுபோன்றே புனைப்பாவை நாவலில் குலக்குறியம் சார்ந்த பதிவுகள் ஆடவல்லான் எனும் பகுதியிலும் இருளர் கதை எனும் பகுதியிலும் பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

ஆடவல்லான் எனும் பகுதியில் குலக்குறியம்

புனைப்பாவை நாவலில் இடம்பெறும் ஆடவல்லான் பகுதியில் வாழும் மக்களின் குலக்குறியாக ஆந்தையும் பூஃக்கா விலங்கும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அதன்வழி தங்களுக்கு நிகழப்போகும் நன்மை, தீமைகளை கணிக்கின்றனர். மரங்கள் எரியூட்டப்படும்போது, “எரிக்கப்படப் போகும் பகுதியில் உள்ள மரங்களில் குபிலிகா இருக்கிறதா, பூஃக்காவும் குட்டிகளும் இருக்கின்றனவா என்று தேடிப் பார்க்கும் வேலை சிறுவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது” இவ்வாறு கண்காணிப்பது குலக்குறி அடையாளங்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் வந்துவிடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

“ஆந்தை அவர்களின் குல பறவை. அது போல தான் குல விலங்கான பூஃக்காவும்” (2020, ப. 142) இவ்வாறு குலக்குறியமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் குலக்குறியான குப்லிகா சத்தமிடும் ஒலியைக் கேட்டு மல்லி என்ற கதாபாத்திரம், “வடக்கு திசையில் இருந்து குப்லிகா அலறியது” “மல்லி நெற்றியை தடவி தலை பாரத்தை குறைக்க எழுந்தாள். குப்லிகா மீண்டும் அலறியது. அது நெருங்கி நெருங்கி வருவது போல தோன்றியது, மல்லி திடுக்கிட்டெழுந்தாள். வெளியே பாய்ந்தவளை காவலர்கள் தடுத்து நிறுத்தினர். இருட்டுல வேண்டாம்மா”

“காலையில் கிழக்கு வெளுத்ததும் மல்லி தனியாக இருந்து குடிசை விட்டு வெளியேறுவதை கண்ட பெண்கள் ஒரே நேரத்தில் வியப்பும் பயமும் கொண்டு அவளை பின்தொடர்ந்தனர். குப்லிகா

அலறிய திசையில் சென்ற மல்லி ரேசன் உட்கார்ந்திருந்த பாறையையும் அவன் கிளறி போட்டிருந்த மண்ணையும் கண்டுகொண்டான்”

“குபலிகா அவளுக்காகத் தினமும் அலறியது நெருங்கி வந்தது. விலகி சென்றது”

“மையிருள் சூழ்ந்திருந்த காட்டில் ஒவ்வொரு இரவிலும் தனக்கு மட்டும் ஒலிக்கும் ஆந்தையின் அலறல் திசையை குறி வைத்து ஓட தொடங்கினாள்” (2020, ப. 145) இவ்வாறு தனக்கு நேரப்போகும் தீமையை குலக்குறி உணர்த்துகிறது என்று நாவல் பதிவுசெய்கிறது. குலக்குறி தன்னை கவனித்து வருகிறது என்பதை இது உணர்த்துகிறது அதனால் அதை பாதுகாத்து வைத்திருப்பது பழங்குடி மக்களின் பண்பாக காட்டப்படுகிறது.

தனது குலக்குறியை இழக்கும் ஒரு சமூகம் தனது பண்பாட்டு அடையாளத்தை இழந்து போகிறது. அதேபோல் இயற்கையோடு இயைந்த குலக்குறியானது இயற்கை அழிவிற்குள்ளாகும்போது அதுவும் அழிவிற்குள்ளாகிறது. அந்தவகையில் குபலிகாவின் ஒலி மல்லிக்கு கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்தப் பறவையின் ஒலி அவளை அதுநோக்கி கொண்டு வருகிறது. இது இயற்கையின் அழிவை அறிவிக்கிறது. கருத்துமுதல்வாத சிந்தனையை மையமிட்டு இயக்கம் பெறும் இச்சமூகம் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையைக் கொண்ட பழங்குடியினரின் குலக்குறியங்களை அனுமதியின்றி அழித்தொழிக்கும் பணியைச் செய்கிறது என்பது இதன்வழி அறியமுடிகிறது.

ஒருளர் கதை 1 எனும் பகுதியில் குலக்குறியம்

புலி தனது அண்ணனான பூனையிடம் பதுங்கிச் செல்லவும் மரமேறவும் கற்றுத்தரும்படி கேட்டுக் கொண்டது. மரமேறிப் பழகியதும் தன்னைக் கொள்வதே புலியின் நோக்கமெனப்பறிந்து கொண்ட பூனை புலியைக் காட்டிலிருந்து மற்ற மரங்களை விட உயரமாக விண்ணைத் தொட்டு நின்ற ஒரு மரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் மேல் ஏறுவோம் என்றது.

புலியும் பூனையும் உற்சாகமாக மரக்கிளைகளை பற்றி தாவித்தாவி மேலேறின. பூனை காற்றில் பறப்பது போல உச்சாணிக்கைக்கு தாவியது. தானும் அதை செய்ய வேண்டுமென்ற ஆவலில் புலியும் தாவியது. உச்சி கிளையில் சென்ற புலிக்குக் கீழே அடர் பச்சைச் கம்பளமாக விரிந்து கிடந்தது காடு.

தலைக்கு மேல் மேகங்கள் படுவேகமாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. இருவாச்சி பட்சியொன்று கிளைக்குக் கிளை தாவி பறந்து கொண்டிருந்தது. இந்த கண்கொள்ளாக் காட்சியை காணாமல் இவ்வளவு காலம் இருந்திருக்கிறோமே என்று எண்ணிய புலி ஏதோ நினைவு வர பூனையை பார்க்க திரும்பியது. பூனை அருகில் இல்லை மரத்திலும் இல்லை. சுற்றிலும் இருந்த காட்டில் அதன் சுவடே இல்லை. கீழே எங்கோ தொலைவில் இறுகி கிடந்த தரை தெரிந்தது. தனது அண்ணன் பூனை தனக்கு மரத்திலிருந்து இறங்க கற்றுக் கொடுக்காமலேயே காணாமல் போய்விட்டது என்பதை வெறுப்புடனும் நிராசைகளுடன் உணர்ந்தது புலி.

மாலை சூரியன் நீலமலைகளின் பின்னே மறையும் வரை நெஞ்சு துடிதுடிக்க பூனைக்காக காத்திருந்து சினத்துடன் புலி, உன்னை பழி வாங்கியே தீருவேன். உன்னை தொடர்ந்து கொண்டே இருப்பேன் உன் கழிவுகளை கொண்டு நீ எங்கிருந்தாலும் தேடி கண்டு பிடிப்பேன் என்று வானும் பூமியும் கானகமும் கிடுகிடுக்க உறுமியது. பின்பு நீரில் பாய்வது போல விண்ணோக்கி தாவியது.

ஒரு கனவு போல சுழன்று சுழன்று கீழே விழுந்தது. அதன் உடல் தரையை தாக்கியதும் முறை துள்ளி அடங்கியது. ஒளி இழந்து போனாலும் அதன் கண்கள் சுற்றிலும் இருந்த கானகத்தை ஊடுருவி பூனையைத் தேடிக் கொண்டிருந்தது. அதன் வாரிசுகளும் பூனையை பரம விரோதிகளாக கருதி பழிவாங்க காத்துக் கொண்டிருக்க, தேடி அலைந்தன.

பூனையும் அதன் குட்டிகளும் நீல மலைகளில் இருந்த ஆழங்காண முடியாத பள்ளத்தாக்குகளுக்குள்ளும் அடர் காடுகளுக்குள்ளும் பரவி மறைந்து போயின. எவ்வளவு எட்டா தொலைவில் ஒழுங்காக இருந்தாலும் புலிகளால் தங்களுக்கு வரவிருக்கும் ஆபத்தை உணர்ந்து பூனைகள் எப்போதும் தங்கள் கழிவுகளை மண்ணைப் போட்டு மூடி வைக்கின்றன. இந்தக் கதையின் புலி சோழ அரசையும் பூனை இருளரையும் குறிக்கிறது.

இந்தக் கதையின்வழி இரா. முருகவேள் புலி, பூனையை சோழர், இருளர்களுக்கு குறியீடுகளாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அது குலக்குறிக்கான அடையாளங்களாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. நாவல்களில் பல்வேறு இடங்களில் குலக்குறியம் என்ற பழங்குடி சமூக வாழ்வியல் அம்சம் அக்கால உற்பத்தி முறையால் உருவாகி இருந்தாலும் அதன் நீட்சியானது தற்கால சமூகத்திலும் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என பல்வேறு தளங்களில் விரவிக் கிடப்பதைப் பிரதிபலிக்கிறது.

முடிவுரை

மனித சமூகத்தின் பன்னெடுங்கால வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் குலக்குறியங்கள் எனும் பழங்குடிக் கால கூறானது தற்காலத்தில் சமுதாயத்தில் பிற குழுக்களில் இருந்து தங்களை வேறுபடுத்தி அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்காக பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அக்குலக்குறியத்தின் வழியே தம்மை மற்ற குழுக்களில் இருந்து வேறுபடுத்திக் கொள்வதோடு நின்று விடாமல் மேல், கீழ் என்ற அதிகாரக் கட்டமைப்பிற்குள் அடைபட்டு இருக்கின்றனர். இது கருத்துமுதல்வாதச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் குலக்குறியாக உள்ளது என்பது இதன்வழி அறியலாகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்தாயா, 2023, உலகாயதம், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
2. கோ. சசிகலா, 2020, தாய் வழிச் சமூகம் வாழ்வும் வழிபாடும், தடாகம் வெளியீடு.
3. சி. இளங்கோ, 2018, சாதியப் பண்பாட்டில் குலங்களும் கோத்திரங்களும், அலைகள் வெளியீட்டகம்.
4. ஜார்ஜ் தாம்சன், 2014, மனித சாரம் (தமிழாக்கம் எஸ்.வி. ராஜதுரை), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
5. பாவாணன். பழனியப்பன், 2012, இந்திய தத்துவ மரபு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
6. இரா. முருகவேள், 2020, புனைபாவை, ஐம்பொழில் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.

Bibliography

1. Deviprasad Chattopadhyay, 2023, Ulagayatham, New Century Book House, Chennai.
2. K. Sasikala, 2020, Thai Way Society Life and Worship, Thadakam Publications.

3. C. Ilango, 2018, *Clans and Gotrams in Caste Culture*, Alaykal Publications.
4. George Thompson, 2014, *Human Essence* (Tamil translation by S.V. Rajadurai), New Century Book House, Chennai.
5. Bhavanan. Palaniappan, 2012, *Indian Philosophical Tradition*, New Century Book House, Chennai.
6. I. Murugavel, 2020, *Punaipaavai*, Aimpozhil Publications, Coimbatore.

Cite this Article in English

Balasubramanian.R, Gomathi.P “R. Murugavel's novel Punaipaavai: Kulakuriyam”

MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.2 Issue 2, July 2025, pp. 1-8